

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Emma. Et romantisk Eventyri fem Sange

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 199. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893711499520/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

„Kom lad mig, som Deninde, vide,
„Hvad jeg har gjort min Ven imod!“

Saa vækkes op til uvant Glæde
En fange, langt fra Dag slængt hen
I hulen, eene med sin Klæde,
Udløst ved kække fiendte Ven,
Som Eginhart, af Dødens Stammer
Vakt op ved denne søde Lyd,
Forglemte høert et Spor af Kummer
I tifold salig Himmelsfyd.

Tænk du, som kender Elffons Smerte,
Som veed, hvad Elffons Himmel er,
Som har ei Hierne blot, men Hierte,
Dig ind i dette Optrin her!
Sig, ansted ei din Havn at knuse,
Beskyttende Naturens Ret,
Den Daars, hvis fordoorne Muse
Sig understod, at synge det?

Den fulde forsmag af en Himmel,
Den lyffelige henrykt nød,
I alle Saligheders Drimmel,
Med denne Cypris paa sit Skied,
Mens Munden paa den Skønnes Læber
Indsuede de Kys, hvori
Cytheres beste Nectar flæber
Med sødt berusende Magic,
Og, trykket tæt i hendes Arme
Til hendes halvbedækte Bryst,
Hans Hierte, fyldt af Elffons Darne,
Udvibedes til Guders Lyst,
For ukendt Vellyst at fornemme,
Naar hendes heftig mod det slog,

Og i sin Glædes Ruus at glemme
Hvert Suk, det før i Smerte drog —
Til denne Himmels underlige,
Ufattelige, søde Fryd,
For hvilken alle Glæder vige,
Har ingen Harpes Strænge Lyd.

Natur! din Helligdom forlanger,
Som Isis, Taushed af sin Ven;
Til Lelhe med den usle Sanger,
Som vover at afløre den!

Credit Sang.

Du dobbelt skien, fordi din Jld
Sig gennem Savnets Merke maler!
Som, naar bag Skyen Solen daler
Ei længer blinderde, men mild;
O! kiemp dig gennem Natten hid,
Kom gennem mange mørke Dage
Med al din Saltghed tilbage,
Min Barndoms Himmels suunde Tid!
O! bortjag af mit knuste Bryst
Den Kunner, som dit Tab mig lærte;
Og fyld mit glædetomme Hierte
Med — blot med Mindet af din Lyt!
At Tanken om en andens Fryd,
Fryd, som mit Hierte selv ei smager,
Skal ei forvandle Glædens Lyd
Til Sorgs fiedsommelige Klager!